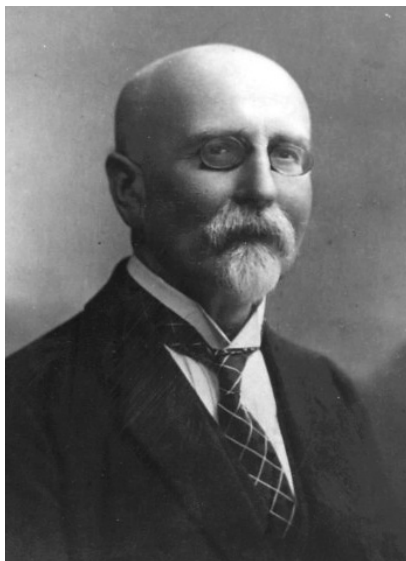

80. výročí úmrtí prof. Stanislava Součka

V těchto dnech si připomínáme výročí úmrtí významného českého literárního vědce a historika, filologa a bohemisty profesora Stanislava Součka.

Prof. Stanislav Souček se narodil dne 7. května 1870 v Náchodě, absolvoval gymnázium v Rychnově nad Kněžnou, poté studoval na pražské filozofické fakultě (1888–1894) a zároveň také na univerzitě ve Vídni (1891–1892) bohemistiku a klasickou filologii. Roku 1905 získal doktorát z filozofie disertační prací věnující se F. M. Klácelovi. Poté působil jako středoškolský pedagog na gymnáziích v Olomouci, ve Dvoře Králové a na II. českém gymnáziu v Brně (do r. 1920). Dne 9. srpna 1920 byl jmenován ředitelem Semináře pro slovanskou filologii a současně řádným profesorem českého jazyka a písemnictví na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde ve studijním roce 1930–1931 zastával úřad rektora brněnské univerzity. Prof. Souček byl řádným členem České akademie a Učené společnosti P. J. Šafaříka, dopisujícím členem Královské české společnosti nauk, dále také čestným členem Jednoty českých filologů a Ústředního spolku jednot učitelských v zemi Moravskoslezské. Současně předsedal moravskoslezskému výboru Státního ústavu pro lidovou píseň. V letech 1914–1935 se jako spoluredaktor podílel na chodu časopisu Matice moravské a v období 1921–1935 byl redaktorem *Veškerých spisů J. A. Komenského*.

Stanislav Souček patřil k zakladatelům brněnské bohemistiky a k jejím hlavním představitelům v meziválečném období. Svůj badatelský zájem věnoval především staročeskému, předreformačnímu i reformačnímu písemnictví. Zmiňme alespoň

několik jeho studií o Komenském, Štítném (např. *Studie štítnenské*, 1909) a pololidové tvorbě pobělohorské. Svůj význam dodnes neztratily jeho práce např. o Dobrovském, o Erbenových a Nerudových básních, o pohádkách B. Němcové, o pramenech Jiráskova románu *U nás*. Dále publikoval díla o moravských buditelích Gallašovi, Klácelovi aj. Prof. Souček zkoumal jako jeden z prvních u nás vztah folklóru a písemnictví; jeho pozornost se soustředila na studium literárních tradic Moravy a moravské lidové písně. Podrobně analyzoval zejm. *Rakovnickou vánoční hru* ve stejnojmenné monografii z r. 1929, v níž nejen analyzoval pololidovou hru, ale i postoupil k výkladům o literatuře doby pobělohorské, čímž upravil cestu literárněhistorické syntéze. Zemřel 30. prosince 1935 v Brně.

H. Kluhůšková